ECLI:LV:RIRT:2026:0113.15300058325.1.S
Lieta Nr. 15300058325
K33-0162-26/5

Rīgas rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2026. gada 13. janvārī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Aija Briede,

piedaloties prokurorei Amandai Kļavinskai un aizstāvei zvērinātai advokātei Evitai Spalvēnai,

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona A/ vadīja transportlīdzekli un izelpotā gaisa pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija pārsniedza 1,5 promiles.

/Persona A/ /Datums A/ plkst. 18.36, atrodoties alkohola ietekmē ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpotā gaisā 3,76 promiles, vadīja transportlīdzekli /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs A/, /Apdzīvota vieta A/ pa stāvvietu /Adrese A/, virzienā no /Iela A/ ielas uz /Iela B/ ielas pusi līdz viņa vadīto transportlīdzekli apturēja pašvaldības policijas darbinieki.

Ar šādām darbībām /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /Persona A/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas atzina pilnībā un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, apliecinot, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas ir saprotamas.

Tiesai pēc iepazīšanās ar lietas materiāliem neradās šaubas par apsūdzētā vainu noziedzīgajā nodarījumā un tiesa atzīst par pierādītu, ka /Persona A/ /Datums A/ plkst. 18.36 vadīja transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpotā gaisā 3,76 promiles. Apsūdzētā noziedzīgās darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā netika izdarīta, līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek veikts.

[3] Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu sodu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai probācijas uzraudzību, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

[3.1] Aizsargājot sabiedrības drošību un atjaunojot taisnīgumu, apsūdzētajam ir jāsaņem taisnīgs, atbilstošs sods par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst cietušā, sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm. Visu iesaistīto pušu interešu ievērošana ir svarīgs priekšnosacījums efektīvai krimināls odu politikai. Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet tiesiskais instruments, kas var mazināt ar noziedzīgo nodarījumu radītās sāpes un ciešanas, kā arī atturēt personas no pārkāpumu izdarīšanas (*A. Judins. Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr. 11 (762), 2013. gada 19. marts*).

[3.2] Tiesa soda noteikšanā ņem vērā, ka /Persona A/ piekrita lietas iztiesāšanai, neizdarot pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, tādējādi izmantoja savasKriminālprocesa likuma 21. panta otrās daļas 1. punktā minētās tiesības uz sadarbību un izvēlējās vienkāršāka procesa veidu, sekmējot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu, kas pastiprina vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 46. pantā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus un Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

[4] Nosakot apsūdzētajam piemērojamā soda veidu, tiesa, ievērojot Krimināllikuma 46. panta otro daļu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

[4.1] Tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ka /Persona A/ vadīja transportlīdzekli gaišajā diennakts laikā stāvvietā, atrodoties alkohola ietekmē. Konstatētā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā 3,76 promiles atzīstama par ļoti lielu alkohola ietekmi, kad personai vajadzēja saprast, ka attiecīgā brīdī transportlīdzekļa vadīšana nav pieļaujama.

Atbilstoši Krimināllikuma 7. panta trešajai daļai apsūdzētais izdarīja mazāk smagu noziegumu.

[4.2] Tiesa ņem vērā radīto kaitējumu, ka apdraudēta sabiedriskā drošība transportlīdzekļu kustības jomā un satiksmes drošība. Konkrētajā situācijā citi ceļu satiksmes dalībnieki nav cietuši.

[4.3] Tiesa ņem vērā vainīgā personību. /Persona A/ ir precējies, viņam ir patstāvīga dzīvesvieta. Apsūdzētajam ir divi bērni, ar kuriem nedzīvo kopā, viens no viņiem nepilngadīgs, /Persona A/ maksā uzturlīdzekļus. Apsūdzētais ieguvis vidējo profesionālo izglītību, ieguvis elektriķa specialitāti, 20 gadus nostrādājis /Nosaukums A/. Šobrīd nestrādā veselības stāvokļa dēļ, ir ieguvis bezdarbnieka statusu.

Apsūdzētais iepriekš krimināltiesiskā kārtā nav sodīts un kopumā nav tendēts uz likumpārkāpumu izdarīšanu.

Apsūdzētais iztiesāšanā sniedza ziņas par veselības sarežģījumiem, kas viņam radušies 2025. gada 3. jūlijā pēc atbrīvošanās no aizturēšanas šajā krimināl procesā. Norādīto apstiprina /Ārstniecības iestāde A/ /Datums B/ izrakstā-epikrīzē norādītās ziņas, ka /Persona A/ stacionēts no ielas, kad bijusi krampju lēkme, divas nedēļas lietojis alkoholu, konstatētas vairāku orgānu bojājuma pazīmes.

Lietas materiāliem pievienots izraksts no /Ārstniecības iestāde A/ /Struktūrvienība A/ par /Persona A/ uzturēšanos /Struktūrvienība A/ laikā no 2025. gada 31. oktobra līdz 2025. gada 20. novembrim. No izrakstā norādītajām ziņām izriet, ka /Persona A/ ir neiropātiskas sāpes abās kājās, virspusēji jušanas traucējumi abās kājās priekšējās virsmās, samazināts muskuļu spēks apakšējās ekstremitātēs. Rehabilitācijas kursa laikā vērojama pozitīva dinamika, pacients modificēti neatkarīgi pārvietojas ar rollatoru, uzlabojusies stabilitāte gūžu, ceļu

locītavās, slodzes tolerance. Saglabājas jušanas traucējumi, neiropātiskas sāpes. Vispārējā apmierinošā stāvoklī izrakstīts turpmākai ambulatorai terapijai ģimenes ārsta uzraudzībā.

Tiesas sēdē /Persona A/ norādīja, ka šobrīd nestaigā, pārvietojas ratiņkrēslā, no vidukļa nejūt kājas, īpaši nejūt ceļgalos, kājas nevar pakustināt, ir sāpes abās kājās, var piecelties kājās tikai ar citas personas palīdzību. Izkļūst no dzīvesvietas, lai dotos pie ārsta vai uz slimnīcu, par samaksu ir pieejams specializēts transports. Citādi ikdienā nevar izkļūt no mājas, lai pastaigātos, jo netiek lejā pa trepām. Cenšas celties kājās ar ortozes palīdzību, ar rollatora palīdzību, ar laulātās palīdzību. Katru dienu jātrenējas, lai tiktu atpakaļ kājās. Stacionārā mēģināja celties ar kāda palīdzību un varēja pārvietoties ar rollatoru tikai pāris soļus treniņam. Ir nepieciešams rehabilitācijas process, katru dienu jāvingro, lielo sāpju dēļ jālieto medikamenti. Ārsti nedod prognozes par atveseļošanos, saka, ka jāvingro. /Persona A/ ir uzsācis procesu invaliditātes piešķiršanai, ģimenes ārstam ir iesniedzis visus dokumentus, to nevarēja uzsākt ātrāk kā sešus mēnešus pēc ārstēšanās uzsākšanas.

Uz sprieduma taisīšanas brīdi apsūdzētais saņem bezdarbnieka pabalstu, kas pēc pāris mēnešiem beigsies. Apsūdzētā laulātā strādā, ģimenē jāveic ikmēneša kredītmaksājums par dzīvokli un transportlīdzekli. /Persona A/ jāmaksā uzturlīdzekļi bērnam.

Apsūdzētais veselības sarežģījumu dēļ nav izvairījies no tiesas un nekavēja lietas iztiesāšanu, godprātīgi pildīja savu procesuālo pienākumu piedalīties tiesas sēdē, kas bija iespējams tikai, pieslēdzoties videokonferences režīmā no dzīvesvietas.

Tiesai nav šaubu, ka /Persona A/ patiesi sapratis, ka pieļāva kļūdu, vadot tranportlīdzekli alkohola ietekmē, un izprot, ka tā nevajadzēja darīt.

[5] Prokurores ieskatā, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ka minimālā alkohola koncentrācija izelpotā gaisā bijusi 3,76 promiles un apsūdzētais vadījis tranportlīdzekli mājas pagalmā, kur pārvietojas citi cilvēki, tai skaitā bērni, /Persona A/ piemērojams īslaicīgas brīvības atņemšanas sods.

Tiesa, nosakot soda veidu, vienādi ņem vērā visus Krimināllikuma 46. panta otrajā daļā norādītos apstākļus, proti, gan izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, gan radīto kaitējumu, gan vainīgā personību.

[5.1] Tiesa, vērtējot, kāds soda veids apsūdzētajam nosakāms, ņem vērā Senāta atziņu, ka personas ar veselības traucējumiem ieslodzījumā ir pakļautas lielākām ciešanām nekā veselas personas, tādēļ rūpīgi izvērtējama nepieciešamība šādām personām piemērot ar brīvības atņemšanu saistītu sodu. Izvērtējot ar smagu slimību sirgstošu personu iespēju izciest brīvības atņemšanas sodu, tiesai ir jāņem vērā Latvijas Republikas Satversmes 95. un 111. pantā noteiktās pamattiesības (*Senāta 2021. gada lēmums lietā Nr. SKK-[I]/2021*).

Tiesa ņem vērā Kriminālprocesa likuma 12. panta pirmajā daļā noteikto, ka kriminālprocesu veic, ievērojot starptautiski atzītas cilvēktiesības.

Atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 3. panta nosacījumiem nevienu cilvēku nedrīkst pakļaut spīdzināšanai vai cietsirdīgi vai pazemojoši ar viņu apieties vai sodīt.

Interpretējot minēto konvencijas 3. pantu, Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzinusi, ja persona sirgst ar smagu slimību, tad valstij jānodrošina iespēja tai piemērot tāda veida sodu un tā izpildes pasākumus, kas nepakļautu attiecīgo personu tik lielām grūtībām un ciešanām, kuras pārsniedz pieļaujamo ciešanu līmeni (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas (Lielā palāta) 2009. gada 10. marta sprieduma lietā "Paladi v. Moldova", iesnieguma Nr. 39806/05, 72. punkts*).

Tiesa ņem vērā Senāta pausto atziņu, ka apsūdzētā ar invaliditāti ievietošana apcietinājumā pati par sevi nerada cilvēktiesību pārkāpumu, ja vien netiek konstatēts, ka, atrodoties apcietinājumā, apsūdzētais tiek pakļauts tādām ciešanām, kas sasniedz necilvēcīgas un pazemojošas izturēšanās slieksni. Tiesiska, pamatota un taisnīga soda noteikšana vainīgajai personai nav atzīstama par Kriminālprocesa likuma 12. pantā noteiktā cilvēktiesību garantēšanas principa pārkāpumu (*Senāta 2018. gada 11. septembra lēmums lietā Nr. SKK-255/2018, 2020. gada 8. aprīļa lēmums lietā Nr. SKK-91/2020).*

/Persona A/ sprieduma taisīšanas brīdī nav piešķirta invaliditāte, tomēr nav šaubu, kaviņš zaudējis ļoti svarīgu ķermeņa fukciju, proti, spēju patstāvīgi pārvietoties. Apsūdzētajam uz nenoteiktu laiku ir ierobežotas spējas pārvietoties un sevi aprūpēt, tātad būtiski ierobežota dzīves kvalitāte. Viņš apzinās, ka nokļuvis situācijā, kad jāmeklē iespējas un veids, kā pašam fiziski nostāties uz kājām, nepārtraukt rehabilitāciju, lai turpinātu pilnvērtīgi

iekļauties sabiedrībā. /Persona A/ ikdienā nepieciešama citu cilvēku palīdzība, bez tādas viņš tiktu pakļauts tādām ciešanām, kas sasniedz necilvēcīgas un pazemojošas izturēšanās slieksni, jo nespēj brīvi pārvietoties. Nosakot sodu, tiesa nedrīkst atņemt personai nodrošināmo aprūpi atbilstoši viņa īpašajām vajadzībām.

[5.2] Tiesa nepiekrīt prokurores norādītajam tiesas debatēs, ka Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas sankcijā paredzētais probācijas uzraudzības soda veids piemērojams tikai izņēmuma gadījumos.

Tiesa ņem vērā, ka soda veida izvēlei jāatbilst Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā noteiktajam soda mērķim un Krimināllikuma 46. pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgiem pricipiem. Prokurores norādītā probācijas uzraudzības soda veida piemērošana īpašos izņēmuma gadījumos Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas sankcijā nav paredzēta.

Nosakot soda veidu, nav ņemams vērā prokurores tiesas debatēs norādītais, ka brīvības atņemšanas soda izpildi iespējams atlikt. Tiesa ievēro, ka piemērojamais sods nosakāms atbilstoši Krimināllikuma noteikumiem uz nolēmuma taisīšanas brīdi. Sprieduma izpildes jautājumi risināmi Kriminālprocesa likuma 60. nodaļā noteiktajā kārtībā pēc nolēmuma spēkā stāšanās, ar kuru tiesiski noteikts taisnīgs un atbilstošs sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

[5.3] Tiesa, ņemot vērā gan izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, gan radīto kaitējumu, gan vainīgā personību,gūst pārliecību, ka konkrētajā gadījumā probācijas uzraudzība /Persona A/ ir lietderīgs sods, kas atbilst gan sabiedrības, gan arī paša apsūdzētā interesēm. Atbilstoši Krimināllikuma $38.^1$ panta pirmajai daļai šāds soda veids ir personas piespiedu iesaistīšana tās vecumam, psiholoģiskajām īpašībām un attīstības līmenim piemērotos sociālās uzvedības korekcijas un sociālās rehabilitācijas pasākumos. Izpildot sodu probācijas uzraudzības veidā, personai jāievēro noteikta soda izpildes kārtība un Valsts probācijas dienesta amatpersonu prasības, kas disciplinēs apsūdzēto. Šāda soda veida piemērošana līdzsvaros gan apsūdzētā, gan sabiedrības intereses, veicinās soda prevencijas uzdevuma izpildi, nostiprinās gan vainīgās personas, gan citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

[6] Nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa, ievērojot Krimināllikuma 46. panta trešo daļu, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa atzīst par /Persona A/ atbildību mīkstinošu apstākli vainas atzīšanu un izteikto nožēlu par izdarīto.

Tiesa nekonstatē Krimināllikuma 48. panta pirmajā daļā minētos atbildību pastiprinošus apstākļus.

Ievērojot, ka konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis un nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, tiesa atzīst, ka sods nosakāms tuvu Krimināllikuma $38.^1$ panta otrajā daļā noteiktajai probācijas uzraudzības soda minimālai robežai.

Atbilstoši Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas sankcijai apsūdzētajam obligāti piemērojams papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – uz pieciem gadiem.

[7] Tiesa gūst pārliecību, ka piemērotais probācijas uzraudzības sods un papildsods ir taisnīgs, atbilstošs un samērīgs ar izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, kaitīgumu, apsūdzētā personību un attieksmi pret nodarījumu un ar šādu sodu tiks panākts Krimināllikuma 35. pantā noteiktais soda mērķis – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarītajiem noziedzīgiem nodarījumiem, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[8] Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu brīvības atņemšanas soda laikā /Persona A/ieskaitāma aizturēšana no /Datums A/ plkst. 19.36 līdz /Datums B/ plkst. 12.20, tas ir, divas brīvības atņemšanas dienas, kas atbilst četrām probācijas uzraudzības dienām.

[9] /Datums B/ apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana un aizliegums izbraukt no valsts –, kas atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[10] Krimināllikuma $70.^{14}$ panta $1.^1$ daļa noteic, ja izdarīts Krimināllikuma 262. vai $262.^1$ pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ar transportlīdzekli, kas pieder citai personai, no noziedzīgu nodarījumu izdarījušās

personas piedzen pilnu vai daļēju šā transportlīdzekļa vērtību.

Lietas materiālos esošās ziņas no Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās sistēmas pierāda, ka /Persona A/ vadītais transportlīdzeklis/Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs A/, pieder citai personai.

Lietas materiāliem pievienotas ziņas no sludinājumu tīmekļa vietnes par transportlīdzekļu pārdošanas cenu diapazonu no 6590 *euro* līdz 11 770 *euro*, vidējā cena 9320 *euro*. Lietā nav ziņu par /Persona A/ vadītā transportlīdzekļa vērtību, ņemot vērā tā tehnisko stāvokli.

Tiesa neatstāj bez ievērības, ka uz apsūdzēto attiecināmas līdzvērtīgas tiesiskās sekas, kādas iestātos, ja viņš būtu izdarījis noziedzīgo nodarījumu ar sev piederošu transportlīdzekli. Tāpat tiesa ņem vērā apsūdzētā mantisko stāvokli, ko tiešā veidā ietekmē viņa veselības sarežgījumi un neiespējamība strādāt uz nenoteiktu laiku, to, ka viņam jāmaksā uzturlīdzekļi bērnam, jāpilda kredītsaistības, jāturpina rehabilitācija un nav konkrētas prognozes par iespējamiem veselības uzlabojumiem un darbspēju atgūšanu. Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā mantisko stāvokli, atzīst par pamatotu un samērīgu konkrētajā gadījumā piedzīt no apsūdzētā daļēju transportlīdzekļa vērtību 1000 *euro*.

[11] Krimināllietā radušies procesuālie izdevumi 100 *euro*par aizstāves E. Spalvēnas juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajam tiesā.

Tiesa ņem vērā, ka /Persona A/ piešķirts bezdarbnieka statuss, veselības stāvokļa dēļ nav iespējams strādāt, viņam ir nepilngadīgs apgādājams bērns. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta ceturto daļu /Persona A/ ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu piedziņas pilnībā, jo piedziņa var būtiski ietekmēt to personu stāvokli, kuras atrodas šīs personas apgādībā.

Minētie procesuālie izdevumi par juridiskās palīdzības sniegšanu sedzami no valsts līdzekļiem.

[12] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 135. panta otro daļu pēc sprieduma spēkā stāšanās trijos DVD-R diskos saglabātie videoieraksti un fotoattēli glabājami krimināllietā sakarā ar tajos ietverto saturisko informāciju.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. un 520. pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /Persona A/ par vainīgu Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 3 (trim) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu probācijas uzraudzības soda laikā ieskaitīt aizturēšanu no /Datums A/ plkst. 19.36 līdz /Datums B/ plkst. 12.20, tas ir, divas brīvības atņemšanas dienas, kas atbilst četrām probācijas uzraudzības dienām.

Galīgais sods, kas /Persona A/ jāizcieš, ir probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem 26 (divdesmit sešām) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa $138.^2$ pantu probācijas uzraudzības izpildes uzsākšanai /Persona A/ jāierodas Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 darba dienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai piemēroto drošības līdzekli – dzīvevietas maiņas paziņošana un aizliegums izbraukt no valsts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.^{14} panta 1.^{1} daļu piedzīt no /Persona A/ par labu valstij transportlīdzekļa /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs A/, daļēju vērtību 1000 (viens tūkstotis) *euro*.

Samaksa veicama kontā Nr. LV02TREL819045815400B, saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķis: EKK F22010010, krimināllieta Nr.15300058325.

Noteikt /Persona A/ termiņu mantas vērtības labprātīgai atlīdzināšanai 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un uzlikt pienākumu iesniegt Rīgas rajona tiesas kancelejā maksājumu apliecinošus dokumentus. Pēc termiņa beigām labprātīgi neatlīdzinātā mantas vērtība piedzenama piespiedu kārtā.

Atbrīvot /Persona A/ no procesuālo izdevumu samaksas 100 (viens simts) *euro* par aizstāves E. Spalvēnas sniegto juridisko palīdzību tiesā. Procesuālos izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Glabāt krimināllietā trijos DVD-R diskos saglabātos videoierakstus un fotoattēlus.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā daļā par tiesas piespriesto sodu, rīcību ar mantu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2026. gada 6. februārī.

Tiesnese A. Briede